

A természet hangján – minden zöldfülü gyereknek

Ha szép idő van, azért, ha pedig szikrázó hideg van, akkor azért érdemes kimenni az erdőbe. Mert az erdő örökké más arcát mutató, évszokról évszakra megnyíló mesekönyv, ahol mindig történik valami. Az igazi kirándulások színhelye ezért az erdő, ezt minden gyerek tudja, mert ott mindig lehet figyelgetni valamit: izgalmas, örökké kiismerhetetlen tájék.

A tölgy Magyarország leggyakoribb fája, az erdők királya. Birodalma gazdag és végtelen: hazánkban is számos helységnevünk állít hatalmának emlékét: a Tölgyesi-szoros vagy Makkoshetye, a csertölgy nevét őrző Cserehát, Ágcsernyő vagy Bakonycsernye... Ha van kedved és térképed, keresd e földi királyság jelző-állomásait Te is! Ám a tölgy amúgy is különleges: számtalan varázslatos hiedelem, ősi rítus tapad hozzá. Úgy tartják, a druidák, a „tölgyemberek” legfontosabb tevékenysége a tölgyön élősködő sárga fagyöngy gyűjtése volt a Szent Tölgyfaligetekben, de a dodonai jós is a tölgyfalombok susogásából olvasta ki a kérdésekre a választ. Minden kérdésekre mi sem tudunk majd felelni, hiába hallgatjuk a tölgylevelek susogását, de azért nagyon sokra megpróbálunk. És ne felejtsetek el: az igazi csodák kéznyújtásra vannak tőlünk. Nem kell hozzá repülőgép, sem griffmadár – elég, ha hét végén felkeressük valamelyik elvarázsolt tölgyesünket, és a mesekönyv megnyílik Nektek. Ezt megígérem. Jó kalandozást!

Mirtse Zsuzsa

Tartalom

Tölgyerdőben jártam	2. oldal
Terítve a tölgyfaasztal	12. oldal
Élet a halál után	18. oldal
Az élet csupa disznóság	34. oldal
Európa fája: a bükk	42. oldal

Szelestey László felvétele

Rejtékaadó tölgyerdő

**Ez az óriási, vén tölgyfa a pölöskei erdőben állt, ki tudja, hány éven át. És állnak még ma is sokan: tölgyek és bükkök, öregek és fiatalok – életet, táplálékot, búvóhelyet adó fák, a vadon méltóság-
teljes, hallgatag óriásai**